

Un carrer per a la mestra

Carme Mallorcaí Comas donarà nom a un vial de Celrà Docent més de 30 anys, tenia una visió republicana de l'educació

Carme Mallorcaí, el 1933, la primera de la dreta, davant l'arbre CEDIDA FAMÍLIA.

Va estudiar magisteri durant la Segona República, uns anys que va viure “amb molta empena, il·lusió i, sobretot, amb una visió transformadora”, expliquen els familiars de Carme Mallorcaí Comas (1912-1996), mestra de Celrà durant més de trenta anys i que ara tindrà un carrer al seu nom, el del vial que uneix el carrer dels Països Catalans amb la carretera de Juià. Ho van decidir els veïns en una consulta popular. Va ser el nom més votat (74 vots) i amb molta diferència respecte a les propostes d'Elisabeth Eidenbenz (17), la infermera suïssa que va impulsar la maternitat d'Elna, i la ministra Frederica Montseny. Nascuda a Celrà el 1912, filla de Teòfil Mallorcaí i Júlia Comas, en acabar els estudis, va exercir a l'escola de Celrà durant el període republicà i la Guerra Civil.

Els familiars de Carme Mallorcaí Comas destaquen de la iniciativa

institucional, d'una banda, la feminització del nomenclàtor, històricament molt masculinitzat, i, d'una altra, la recuperació de la memòria històrica local.

Posar en valor la vida comuna d'aquesta mestra celranenca és, però, reivindicar l'essència republicana en clau de dona. “Fer de mestra era totalment vocacional; tenia una visió republicana de l'educació i la pedagogia. Per ella, era molt important fer arribar l'educació al màxim d'infants, independentment dels recursos que tinguessin”, assenyala la família.

Classes en català Acabada la guerra, va ser represaliada pel règim acusada, entre d'altres, “de militar en organitzacions afectes a la República, d'ideologia d'esquerres i plantejaments pedagògics inacceptables”. Els familiars no recorden, però, implicació política de Carme Mallorcaí durant la guerra ni vinculacions amb associacions com ara el Socors Roig. A Celrà, a més, hi havia un dels aeròdroms militars més importants durant el conflicte. Va perdre la condició de mestra funcionària i va ser depurada: l'abril del 1941, va exercir de mestra a Vilallonga de Ter, al Ripollès, i dos anys després, va poder tornar a Celrà. “Feia les classes en català en època de dictadura”, remarquen els familiars, insistint en aquesta sensibilitat important que tenia cap a la llengua.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 08-03-2021, Pàgina 21

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1935143-un-carrer-per-a-la-mestra.html>